

[Julin.]

Hr. Borgbjerg dernæst nævnte, naar han talte om Indre Missions Forretning, var „Missionshoteller o. s. v., o. s. v.“ Jeg ved nu ikke, hvor meget der ligger i dette „o. s. v., o. s. v.“, men jeg vil gerne sige med Hensyn til Missionshoteller, at der er jo mange Hoteller, der bærer det Navn, og som ikke har noget som helst med Indre Mission at gøre.

Saa vil jeg blot tilføje endnu en Bemærkning. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg nævnte, at der ved Indre Missions Virksomhed var stærkt Røre og aandelig Vækkelse i 60erne og 70erne. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der var meget stærkt Røre og megen aandelig Vækkelse ved Indre Missions Virksomhed i Begyndelsen af Aarhundredet. Jeg behøver blot at minde om Aarene 1905—06, og jeg forsikrer for, at der rundt omkring i Indre Mission i Danmark ikke alene leves et rigt aandeligt Liv, men at der ogsaa er stærkt aandeligt Røre paa adskillige Steder.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed afsluttes denne Række korte Bemærkninger.

J. Oskar Andersen: Jeg beklager stadig, at den ærede radikale Ordfører i saa ringe Grad forstaaer, hvad der er Tale om, naar jeg siger, at jeg vil lade de efter gammel Sæd og Skik i Biskoppernes Hænder nedarvede Forretninger vedblive være i deres Hænder, nemlig de vedrørende Liturgien. Men Spørgsmaalet Vaalse var Spørgsmaalet om Stillingen til en Lov, og Spørgsmaalet om en Ordning af et Menighedsforhold indenfor Kirken ved Lov, det er ikke noget, som fra Arilds Tid har ligget i Biskoppernes Hænder, og derfor er det meget rimeligt, at vi fra konservativ Side kan øve nogen Kritik overfor Biskoppernes Stilling til dette; det berører aldeles ikke det Spørgsmaal, jeg har talt om, at Biskoppernes Indflydelse paa Kirkeceremonierne, paa Liturgien o. s. v., skal Ministeriet ikke blande sig i.

Det ærede Medlem udtalte, at det ærede Medlem af Landstinget Hr. Dahls Opfattelse af det radikale Partis kirkepolitiske Forstaaelse ikke var korrekt; det skal jeg ikke blande mig i, men blot sige, at efter de Udtalelser, der nu er kommet fra den ærede radikale Ordførers Side, maa man altsaa antage, at trods alt vil det radikale Partis Ordfører anbefale sit

Parti at stemme for en Lov, som kan medføre saadanne Forhold, som man fra to andre Partiers Side er enig om vil være gunstig for Kirken, og som det synes det radikale Partis Ordfører nu ogsaa vil anbefale.

Kirkeministeren (Bruun-Rasmussen): Det er kun to ganske korte Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre. Den ene er i Anledning af, at der baade i det andet høje Ting og nu ogsaa i Aften i dette Ting har været talt noget om en Udtalelse, jeg har fremsat ved et politisk Møde i Horsens, en Udtalelse, hvori jeg har talt noget om visse politiske Konsekvenser, der kunde følge af Vedtagelsen af denne Lov. Saaledes har Sagen netop været opfattet. Jeg gør opmærksom paa, at det har jeg ikke ment og heller ikke sagt. Og uden at have noget Manuskript til mit Foredrag i Horsens, er jeg mig nogenlunde bevidst, at det, jeg tænkte paa, var blot dette — og det udtalte jeg —, at store Ændringer i vort Lands kirkepolitiske Forhold vilde medføre almindelige politiske Konsekvenser, fordi disse Spørgsmaal er dybt indgribende. Altsaa, saadanne Forslag, som en saadan Kommission, hvis den nedsattes, kunde udarbejde, og som Rigsdagen maaske kunde falde paa at vedtage, vilde kunne medføre politiske Konsekvenser. Altsaa en almindelig Bemærkning om, at de kirkepolitiske Spørgsmaal griber dybt ind, ogsaa politisk, i Folkets Liv.

Det andet, jeg gerne vilde sige, er dette: Naar det ærede Medlem Hr. Borgbjerg i spøgefulde Vendinger i Dag har fremstillet den formentlige Taktik, der fra Partiet Venstres Side laa bagved Sagens Behandling og Afstemningen i Landstinget, ønsker jeg udtrykkeligt og i fuldkommen Overensstemmelse med Virkeligheden at gøre opmærksom paa, at Venstre som Helhed med ganske enkelte Stemmers Modsigelse var meget betænkeligt og er meget betænkeligt ved dette kirkelige Udvalgs Nedsættelse, og at man ikke i nogen Maade som Parti har tillægt nogen Situation i Forhold til det, der foregik, da Sagen var til Behandling og Afstemning i Landstinget.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Jeg havde kun peget paa det, der er en Kendsgerning: At